

XXXIV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Brændevin.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 28de Marts 1881).

3 Anledning af det foreliggende Lovforflag kan Udvalget ikke undlade at udtale sit enstemmige Ønske om, at Regjeringen snarest mulig vil forelægge Rigsdagen et Lovforflag om Udbyttebeskatning af Brændevin. Efter de i Motiverne indeholdte Oplysninger er den Ubillighed, som Karrumsbeskatningen medfører for de Brænderier, der ikke have kunnet tilegne sig de nyere Forbedringer, efterhaanden tiltagen i den Grad, at de maa svare indtil den dobbelte Afgift pr. Pot af, hvad der svares af de nyere og forbedrede Brænderier. Karrumsbeskatningen virker fremdeles uheldigt i nationaløkonomisk Henseende ved at drive Brænderierne til at lægge an paa Metoder, hvorved der kan bringes det størst mulige Kvantum Brændevin ud af en Tønde Karrum, uden Hensyn til om saadanne Metoder i og for sig vilde være de mest økonomisk fordelagtige. Endelig er det paa Grund af Karrumsbeskatningen blevet muligt for de Brænderier, der anvende forbedrede Metoder, at bringe deres Afgift, beregnet pr. Pot Brændevin, efterhaanden længere og længere ned under det Beløb, som var tilfaldet ved Afgiftens Fastkættelse, hvoraf følger et stigende Tab for Statskassen i den derved paaregnede Indtægt. Disse Ulemper vilde afhjælpes ved en Udbyttebeskatning, og efter Erfaringerne fra de Lande, hvor denne er indført, og de Forsøg, der saavel andensteds som her i Landet ere anstillede med Spiritusmaaleren, antager Udvalget, at der ikke længer kan næres Betænknelighed ved at indføre denne som Maalestof for vor Brændevinsbeskatning. Der er i Udvalget forfættelige Meninger, om og da hvormegit Brændevinsafgiften i saa Fald bør forhøies, og til

hvilke Betingelser Forhøielsen eventuelt bør Inyttes; men Udvalget er enigt om, at Meningsforskjel herom ikke bør afholde Lovgivningsmagten fra at stride til en Forandring af Grundlaget for denne Afgift, idet man da vil have let ved senere at indføre de Forandringer i Afgiftens Beløb, som Lovgivningsmagten til enhver Tid maatte anse for hensigtsmæssige, medens det paa den anden Side vistnok maa erkendes, at en Forhøielse af Brændevinsafgiften paa det nuværende Grundlag frembyder Betænknelighed, da derved Ubilligheden mod de mindre Brænderier vilde forøges. Efter de i Motiverne indeholdte Oplysninger vilde ved Udbyttebeskatning en Afgift af 8 D. pr. Pot à 50 pCt. paa det Nærmeste give Statskassen den samme Indtægt af Brændevinsproduktionen, som den nu har. Krigsskatten iberegnet. Udførselsgodtgjørelsen vilde da kunne sættes nøjagtig til samme Beløb som Afgiften.

Hvad Lovforflaget selv angaar, er Udvalget enigt i at erkjende Nødvendigheden af at foretage en betydelig Nedsættelse i den ved Lov af 24de Februar 1865 fastsatte Udførselsgodtgjørelse. Derimod er der delte Meninger i Udvalget om, hvor stor Godtgjørelsen bør være, og under hvilken Form den bør forestrives.

Udvalgets Flertal mener at maatte forudsætte den Bemærkning, at Finansministeren vistnok allerede tidligere burde være fremkommen med et Lovforflag herom, eftersom Statskassen — som det af Motiverne fremgaar — i flere Aar har lidt et ikke ganske ringe Tab ved at betale mere i Udførselsgodtgjørelse, end den havde oppebaaret i Afgift af det samme Kvantum Brændevin, og